ולעיל יו: וש"כו.

ב) [שם], ג) [קידושין סא.], ד) [לעיל נא: לקמן לו:], ה) לעיל כז., ו) ולעיל יא: יב. מד.ו. ז) ולעיל כו: נא:ו. ה.ן, ז) [לעיל לו. נו.], ה) [לעיל י:], ט) [לעיל ג. וש"ל], י) [לעיל נא: ד"ה ואין מאמר], כ) שייך לע"ב,

ואפקעתה: והכא בחלילה פסולה.

כגון שחלך אחר הגט קמיפלגי רבנן

יבמין אבתרה דהא אפקעתה לזיקתו

ולרבנן יש תנאי וכל כמה דלא קיימא

לא פקע זיקה וכי אמר לה התקדשי

לי ע"י כסף זה בזיקת יבמין קני:

ה"ג רבינה חמר דל"ע יש פנחי

בחלילה. אע"ג דקי"ל (לקמן דף קו.)

חלינה מוטעת כשירה הני תנאי לא

סבירא להו: והכא בתנאי כפול

קמיפלגי. וכגון דלח כפליה לתנחי.

לרבי בעינן תנאי כפול כתנאי בני גד

ובני ראובן והאי דלא כפליה אם

תתני תהא חלילה ואם לא תתני לא

תהא חלינה לא הוי תנאי לבטולי

לחלילה: וניתני נמי אין לאחר ביאה

כלום. דהא ביאה שייכא למימר

בסיפא דקתני או בעל ועשה מאמר

ונתן גט וחלך דהא או או קתני ובבעל

ועשה מאמר או בבעל ונתן גט מאי

חליצה איכא: סני אין לאחר ביאה

כלום. ולא לריך למיתני נמי אין

לאחר חליצה כלום דכיון דתנא אין

אחר ביאה כלום ה"ה נמי דאין אחר

חליצה כלום ולישנא קלילא הוא למיתני

חדא או ביאה או חלינה: ו**חנא דידן.**

בסיפא משום דהיתר יבמה לשוק

חביבא ליה לאורויי ומינה שמעינן

דאין אחר ביאה כלום וטריחא לתנא

למיתני תרתי אין אחר ביאה ואין

אחר חליצה כלום: מתניתיו. דהתני אחת

שתי יבמות עשה מאמר בזו ומאמר בזו

לריכות שני גיטין: דלא כבן עואי.

דאמר אין מאמר אחר מאמר בשתי

יבמות ויבס אחד ומתני׳ בשתי יבמות

ויבם אחד קא מיירי. וללישנא בתרא

דגרסינוי למילתיה דבן עואי איפכא קיימא הך אתקפתא אסיפא דמתני׳

דקתני בין יבס אחד לשתי יבמות

בין שני יבמין ויבמה אחת. ומיסתברא

כלישנא קמא דא״כ לא הוה לן

לאיתויי הך אתקפתא הכא אלא

בגמרא דסיפא דלקמן: לימא מסייע ליה לשמואל. אמאמר לזו וחלך לזו

מוסף רש"י יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת. דתרוייהו מעיקרת לענין זיקה כי הדדי נינהו ומאמר דקמא לאו קנין גמור הוא דביאה הוא דכתב רחמנה ורבנו הוה דכתב רחמנה ורבק הוח דאמור ליהני משום גדירה כדמפרש לעיל (ב) הילכך לא גרע בתרא מקמא דלכל חד וחד חקיטו מאמר בה (לקמן צו:). ואין מאמר אחר מאמר בשתי אווו מאמו בשוני יבמות ויבם אחד. שכל כחו וקנינו שהיה לו לענין מאמר נתן בראשונה ודחה את השנייה (שם, וראה רש"י לעיל נא:). חלץ לבעלת מאמר. עשה מאמר באחת מנשי אחיו המת ואח"כ חלך לה, לא נפטרה צרתה. שחלילה זו אינה פוטרת לגמרי, חינה פוטרת נגמרי, שעדיין לריכה גט למאמרו (לעיל נ:) עשה מאמר וחלך לריכה הימנו גט ואע"ג דיהיב לה גט אחר דחלן לה הוא דמהניא אבל לרתה לריכה חלילה (לעיל בו.). חליצה פסולה. כלומר גרועה, צריכה לחזר על כל האחין. דלא מיפקעא זיקה דמרוייהו בחלילה דלא נקט ביאה ואע"ג דאיירי בה האחין. זיקה דתרוייהו בחלינה דחדא משום דאלימא זיקה

ורמיא אתרוייהו (לעיל הדרן עלך רבן גמליאל

תום' חד מקמאי י לזיקה ורבנן סברי אין זיקה מעיקרא כו' (וקי"ל יש זיקה): רב שרביא אמר בחליצה פסולה קא מיפלגי רבי סבר חליצה פסולה פוטרת ורבנן סברי מסולה אינה חליצה פסולה אינה פוטרת [פי׳ רבי סבר דפוטרת] ושריא לעלמא ודחי׳ לה מהאי ביתה ואין (כלל) [כאן] יבמות כלל. ולפיכך אינה צריכה הימנו גט ורבנן סברי אינה פוטרת ולא אידחיא מהאי ביתא ויש כאן יבמות. והרב אלפס פי׳ דבחליצה פסולה צריכה לחזר על כל האחין קמיפלגי וס״ל לרבנן צריכה לחזר על כל האחין וכל זה סיוע למפסק הלכתא כרב דאמר חליצה פסולה צריכה רבנן קיימי כותיה אעפ"י שפסק הרב אלפס דכל הני פלוגתא דרבי ורבנן לא לעיל דאיתמר טעמי מתוקמי׳ כרבי דלא סמכינן אדרבנן דקי״ל דיש זיקה כדפרישנא. רב [אשי] אמר ביש תנאי בחליצה קא

סברי לא אפקעתה שפיר ויש אחריה כלום הלכך קני מאמר: יש סנאי בחלילה. שחלן לה על מנת שתתן הגהות הב"ח (**ה**) גם' (אביי ורבא דאמרי לו מאתים זוז. רבי סבר אין תנאי מרוייהו מני) מא"מ ונ"ב מועיל בחלינה ואפילו לא נתנה לו :ס"א אביי ורבא תנו אין תנאי מועיל והוי חליצה הלכך לא תפים מאמר שעשה בלשון זיקת

תוספות ישנים

עין משפם

גר מצוה

בוב א מיי׳ פ״ד מהלכות

סימן קסט סעיף נ: מג ב מיי פ"ו מהלי אישות הלכה ב סמג

עשין מח טוש"ע שם סימן

לח סער ב:

שם סימן קע סעיף יב: בזה ד מיי׳ שם הלכה יב

:טוש"ע שם סעיף ה

עשין מח טוש"ע שם סימן

מד סעי' ו:

אישות הלכה יב סמג

יבום הלכה יד טוש"ע

יבום הלכה כד חמו

א) ועוד דקאמר דר"נו חלינה חחולה חינה דכ"ע חלינה פסונה חינה פוטרת ובשלהי מתני' אמרינן אין אחר חלינה כלום וכן הא א) דקאמר רב אשי דכו"ע חלינה פסולה אינה פוטרת היינו לענין דחייל מאמר אבתרה: לימא מסייעא ליה לרבה בר רב הונא פיי לעיל בהאי פרקא (נא.): אביי ורבא דאמרי תרוייהו תני אין אחר ביאה כלום ותנא דידן התרת יבמה לשוק עדיפה ליה והקשה הר' נתנאל למאי קאמר ותנא דידן הא אמר חני במחני' וא"כ אינו זה תנא אחר וחירן דה"ג תנא אין אחר ביאה כלום דברייתא היא בתוספתא ^ב) והשתא ניחא דקאמר ותנא דידן דלא תני במתני' הכי עדיפא ליה וכו':

א) נראה דנ"ל לכן נראה דהא. ב) כ"ה באמת בתוספתא פ"ז מלד את זו וכו' איו אחר דבבבא קמייתא גבי בעל את זו לריך לסיים אין אחר בעילה

תום' חד מקמאי (המשר) תנאי בחליצה דתניא ואוקימנא בפרק המדיר . דאין תנאי בחליצה. דמכדי כל תנאי מהיכא גמרינן ליה מתנאי בני גד ובני ראובן תנאה דאפשר לקיומי ע״י שליח כי התם הוי תנאיה תנאה דלא אפשר לקיומי ע״י שליח לא הוי תנאיה תנאה. ומיהו מעקרא קס"ד בפ׳ דכיון דעבד מעשה אחולי אחליה לתנאיה ולהאי בשעת חליצה הוי תנאיה תנאה ואפ״ה הלכתא כטעמא בתראה כהאי מסקנא ואפי׳ אידכר התנאי בשעת חליצה לא הוי תנאיה תנאה דלא אפשר לקיומי ע״י שליח: הא דתנן מאמר לזו וחלץ לזו צריכה גט ואמר עלה בגמ' לימא (תהוי תיובתא) ומסייע ליהז לשמואל לא נפטרת צרתה ותיובתא דרב יוסף דאמר לא ישפוד אדם מי בורו ואחרים צריכים לו מי קתני חולץ . חלץ קאמר דיעבד וכיון דכי"ל רשמואל לרחחלה נמי אית ליה למעבד אם עשה מעשה לזו חולץ

חלך לאחרת ונפטרת בעלת מאמר אבל אם חלץ לבעלת מאמר לא נפטרת צרה ^{כ)} וכי חליץ לאחרת לא הוי תיובתא דרב יוסף כלומר לית ליה לשמואל דאם חלץ לבעלת מאמר נפטרת צרתה וה״ל למחלץ לבעלת מאמר שאחרים פסולין לה בלא חליצה ולא לצרתה שאחרים

יש זיקה. האי דתפים מאמר בעלמא בכי האי לישנא משום דיש זיקה 📉 רבינא אמר דב"ע יש תנאי בחדיצה. תימא לר"י דהני אמוראי אתו דלא כהלכתא דקי"ל בפרק מצות חליצה (לקמן דף והשתא אתאי חלינתה פהעתה וליכא למימר הכי: אין זיקה. אין כח קו.) ובהמדיר (כמובות דף עד. ושם) דחלילה מוטעת כשירה דחין לזיקה ואפי׳ הכי מעיקרא הוי מאמר: רב שרביא אמר. אי דאמר מנאי בחלילה משום דגמרינן מתנאי בני גד ובני ראובן דבעינן לה בזיקת יבמין כ"ע לא פליגי דלא מהני דיש זיקה ואתיא חליצה

דאיפשר לקיימו ע"י שליח דאי סבירא להו דאין תנאי לא הוה להו לאוחמי פלוגתא דרבי ורבנן בהכי ועוד אדמיפלגי ביש תנאי בחליצה לענין מאמר שאחריה ליפלגו לענין התרה לשוק ואר"י דלענין התרה לשוק לכ״ע הויא חליצה כדקי״ל דאין תנאי בחלינה אלא לענין דהויא חלינה פסולה דלא מפקע לה זיקה לגמרי שלא יועיל אחריה מאמר בלשון זיקת יבמין קאמר דיש תנאי ושוב מלא ר"י בשם ר"ת א): לימא מסייע דיח לשמואל ותיובתא לרב יוםף. אמאמר לזו וחלן לזו קאי ואם תאמר אמאי הי מיובתא לרב יוסף דהא דאין חולן לבעלת מאמר משום דשמואל דחלץ לבעלת מאמר לא נפטרה זרה וי"ל דה"ק לימא מסייע ליה לשמואל או מיהוי תיובתא דרב יוסף דאי לא תסייע לשמואל ומיפטרה לרה בחלילת בעלת מאמר א"כ האי דנקט מאמר לזו וחלך לזו לאשמועינן דחולך לאיזו שירצה לאפוקי מדרב יוסף דקאמר לא ישפוך מי בורו ואחרים לריכים לו: איצמריך לאשמועינן דאין קידושין תופסין בחייבי לאוין. אע"ג דכבר אשמועינן

לעיל קתני לה נמי הכא אגב שאר גווני כיון דלאו מילתא דפשיטא היא: איצמריך לאשמועינן דאין קידושין תופסין באשת

איש. פירוש דקתני סיפא וכן בשני יבמין ויבמה אחת ותימא דלמא הא דנקט בעל ועשה מחמר משום שתי יבמות ויבם אחד נקטיה:

סבלקא דעתר אמינא ליגזור סבלקא מאמר דבתר חליצה כו'. חימה מה לריך לטעם זה דלעיל הוה ניחא לר׳ יוחנן דאינטריך לאשמועי׳ דאין קידושין תופסין בחייבי לאוין אט"ג דכבר אשמועינן ליה מרישא והכי נמי תינח ליה הכא מהאי :טעמא גופיה

הדרן עלך רבן גמליאל

איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי לאוין אלא לר"ל דאמר כולה ביתא בכרת קאי איצטריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין בחייבי כָריתות אמר לך ר"ל וליטעמיך סיפא דקתני בעל ועשה מאמר איצטריך לאשמועיגן דאין קדושין תופסין באשת איש אלא איידי דתנא התרת יבם אחד ויבמה אחת תנא נמי שתי יבמות ויבם אחר שואיידי דתנא שתי יבמות ויבם אחד תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת:

חלץ

דאמרי תרוייהו תני אין אחר ביאה כלום ותנא דידן התרת יבמה לשוק עדיפא ליה: בין יבם אחד לשתי יבמות כו': בשלמא ילרבי יוחגן דאמר כולה ביתא בלאו קאי סלרבי

מעלייתא לאפוקי זיקה דחברתה: **וחיובחא דרב יוסף.** דאמר בהחולץ _{(לעיל} דף מד.) לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים לריכים להם דהא הכא דחלן לחברתה וקמייתא בעיא גט ונמלא פוסל את שתיהן מן הכהונה ולא אמרינן ליחלוץ לקמייתא ותהא חברתה כשירה:

לריכות. משמע חלילה לכל אחת דכיון דחלילת שחיהן רעועה אין אחת מהן פוטרת חברתה וקתני סיפא וכן שני יבמין ליבמה אחת דאם נתן זה גט חה גט לריכה חלילה משניהן: לימא מסייע ליה לרבה כו': ה"ג גט לוו וחלץ לוו לימא מסייע ליה לשמואל.

מדלא נקט חליצה לבעלת הגט אלא לחברתה מסייע ליה לשמואל דאמר בפ׳ ד׳ אחין ולשיל הו.] חלץ לבעלת הגט לא נפטרה צרה: **וליפני נמי אין** אחר ביאה כנום. בסיפא דקתני או בעל ובעל או בעל ועשה מאמר כו׳ דהא משום הכי נקט לה דהתם לא שייך למיתני אין אחר

חליצה כלום דהא ליכא חליצה: כולה ביסא. כל האחין על החלוצה ועל צרתה בלאו בעלמא כחולץ עצמו דשליחות דידהו עבד: איצטריך לאשמועיט. מתני׳ חלך לזו ועשה מאמר בזו אינו כלום דאע"ג דלאו בעלמא היא גביה לא תפסי קידושין וסתים לן בכולן כר׳ עקיבא וכן

בשני יבמין ויבמה אחת: **אלא לר"ש בן לקיש דאמר.** בפ"ק (דף י:) כוליה ביתא בכרת קאי לבד מחולץ בחלולה אבל חולץ לגבי לרה וכל

האחין בין בחלוצה בין בצרה בכרת מאי אינטריך למיתני גבי ב' יבמות ויבס אחד וב' יבמין ויבמה אחת דאין מאמר השני חופס אחר חליצה: וליטעמיך סיפא. בב' יבמין ויבמה אחת דקתני בעל הראשון ועשה השני מאמר אין אחר ביאה כלום מי אינטריך

לאשמועינן דאין קידושין תופסין בא"א הרי כנסה וכאשתו היא לכל דבר: א**לא איידי דחני החרח יבם ויבמה אחח.** דאינטריך לאשמועינן אפילו לר"ל דאין מאמר אחר חליצה דהא ליחא גביה אלא בלאו דלא יבנה [דברים כה] ואינטריך למיסתמיה כרבי עקיבא חנא נמי כו׳:

יש זיקה ואתאי חליצה אפקעתיה לזיקה שיש יי ורבנן סברי יאין זיקה מעיקרא אילו אמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין מי לא מהני השתא נמי מהני רב שרביא אמר בחליצה כשירה אי דאמר לה התקדשי לי בזיקת יבמין כ"ע לא פליגי דלא מהגי והכא בחליצה פסולה קמיפלגי מר סבר חליצה פסולה פוטרת ומר סבר חליצה פסולה אינה פוטרת רב אשי אמר דכ"ע חליצה פסולה אינה פומרת והכא ביש תנאי בחליצה קמיפלגי מר סבר יש תנאי בחליצה ומר סבר אאין . תנאי בחליצה רבינא אמר דכ"ע יש תנאי בחליצה והכא יבתנאי כפול קמיפלגי מר סבר בעינן תנאי כפול ומר סבר לא בעינן תנאי כפול: חלץ ועשה מאמר ונתן גם ובעל וכו': וניתני נמי אין אחר ביאה כלום אביי ורבא דאמרי תרוייהו תני גאין אחר ביאה כלום ותנא דידן התרת יבמה לשוק עדיפא ליה: אחר יבמה אחת אחר שתי יבמות: מתני' דלא כבן עזאי דתניא ייבן עזאי אומר יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד: כיצד מאמר לזו וכו': לימא מסייע ליה לשמואל דאמר שמואל חלץ לבעלת מאמר לא נפטרה צרתה סחלץ ותיובתא ידרב יוסף מי קתני חולץ חלץ קתני דיעבד: גם לזו וגם לזו כו': לימא מסייע ליה לרבה בר רב הונא דאמר "רבה בר רב הונא יחליצה פסולה צריכה לחזר על כל האחין מאי צריכות צריכות דעלמא: גם לזו וחלץ לזו: לימא מסייע ליה לשמואל ותהוי תיובתא דרב יוסף מי קתני חולץ חלץ קתני דיעבד: חלץ וחלץ או חלץ וכו': וליתני גמי אין אחר ביאה כלום ® אביי ורבא

קאי. מדלא נקט חליצה אבעלת מאמר מסייע לשמואל דאמר חלץ לבעלת מאמר לא נפטרה צרתה דכיון דבעי גט למאמרו לא הויא חליצה

ביש ווגאי בותיכנו. קא מיפלגי רבי סבר אין תנאי בחליצה ורבנן סברי יש תנאי בחליצה וכיון דלא נתקיים התנאי אין כאן חליצה ויש כאן יבמות רבינא אמר דכ"ע דיש תנאי . בחליצה והכא בתנאי כפול קמיפלגי דרבנן סברי דלא בעי תנאי כפול ואע״ג דלא כפילנא לתנאיה התנאי תנאי וצריך לקיימו וכיון שלא קיימו אין כאן חליצה ויש כאן יבמות. ^(b) הכי אוקימנא דרב אסי ורבינא הוו להו לרבנן דלא כהלכתא דק״ל אין